

Arrest

nr. 54 683 van 20 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U was samen met uw moeder A.K. (O.V. X) en zuster A.K. (O.V. X) lid van de oppositiepartij JUK. Omwille van hun politieke activiteiten werden uw moeder en zuster in september 2007 ontslagen. In januari 2008 werd uw vader G.K. (O.V. X) ontslagen. Op 19 februari 2008 vonden er presidentsverkiezingen plaats. U en uw gezin steunden Levon Ter-Petrosian, die echter niet verkozen werd. U nam hierna samen met uw vader deel aan protestacties op het Vrijheidsplein in Erevan. Op 1 maart 2008 ontruimde de politie 's ochtends op gewelddadige wijze het Vrijheidsplein. U

en uw vader werden toen geslagen. U vluchtte met uw vader en andere opposanten naar het plein voor het stadhuis en de Franse ambassade. Rond 12h00 à 13h00 waren jullie er aanwezig. Na anderhalf uur ging u met uw vader naar een oom in Erevan. Sindsdien is de politie op zoek naar u en uw vader. U vernam dat de politie enkele keren bij u thuis langskwam. Op 24 april 2008 vluchtte u samen met uw ouders en uw zuster naar Georgië waar jullie anderhalf jaar verbleven. Op 7 november 2009 verlieten jullie Georgië per boot. Jullie reisden verder in een wagen naar België waar u op 12 november 2009 asiel aanvraagde. U bent in het bezit van de volgende documenten: geboorteakte, rijbewijs, en een brief van de partij JUK.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag grotendeels op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vader G.K. (O.V. 6.526.177). Uit een vergelijking van zijn verklaringen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal en uit een vergelijking van jullie onderlinge verklaringen, blijkt dat de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas wordt ondermijnd. Deze vaststellingen werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw vader :

Uit uw verklaringen (CGVS p. 2) en deze van uw gezin (CGVS vrouw p. 1-2; CGVS Vahe p. 1-2; CGVS Anna p. 1) blijkt dat jullie in Armenië problemen kenden omwille van jullie politieke activiteiten. Uw vrouw en twee kinderen waren lid van de oppositiepartij JUK, en u en uw zoon namen deel aan de protestacties naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. Ondanks de door uw gezinsleden voorgelegde attesten van de partij JUK dient te worden opgemerkt dat er op basis van jullie verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan jullie politiek engagement en bijgevolg aan de problemen die jullie naar aanleiding hiervan zouden ondervonden hebben.

Zo moet vooreerst worden opgemerkt dat uw verklaringen, en deze van uw zoon Vahe, betreffende jullie deelname aan de protestacties na de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 niet te rijmen vallen met elkaar.

U verklaart immers (CGVS p. 2) dat op 1 maart 2008, toen de politie 's ochtends rond 6h00 op gewelddadige wijze het Vrijheidsplein ontruimde, u één klap kreeg op de schouder en uw zoon toen niet werd geslagen. U verklaart verder dat u later 's avonds op het plein voor het stadhuis werd geslagen en uw zoon toen tot bloedens toe aan het hoofd werd geslagen en geschopt. Uw zoon legde in eerste instantie (CGVS Vahe p. 2) onduidelijke verklaringen af omtrent de gebeurtenissen op 1 maart. Toen hem hierop gevraagd werd om een chronologie op te stellen, stelt uw zoon dat toen de politie op 1 maart 2008 rond 6h00 à 7h00 op het Vrijheidsplein tussenkwam, jullie beiden werden geslagen en dat hij toen op het hoofd werd geslagen tengevolge waarvan hij bloed verloor. Uw zoon stelt verder dat jullie tot 14h00 à 15h00 op het plein voor het stadhuis verbleven, en dat jullie er toen niet werden geslagen maar omstreeks die tijd naar een oom in Erevan gingen. Uw zoon werd geconfronteerd met uw verklaringen als zouden jullie nog tot 's avonds aanwezig zijn geweest op het plein voor het stadhuis; als zouden jullie daar beiden 's avonds zijn geslagen; en als zou hij 's morgens niet geslagen zijn. Uw zoon ontkende (CGVS Vahe p.3) hierop dat jullie tot 's avonds aanwezig waren op het plein voor het stadhuis en stelde uitdrukkelijk dat jullie enkel 's morgens werden geslagen, hetgeen echter onafdoende is en geen verklaring biedt voor jullie manifeste tegenstrijdige beweringen omtrent het verloop van de gebeurtenissen op 1 maart 2008.

U verklaart verder (CGVS p. 2) dat u en uw zoon vanaf de tweede dag na de verkiezingen tien dagen lang deelnamen aan de protestacties op het Vrijheidsplein in Erevan, dat jullie er nooit bleven overnachten, dat jullie telkens op en af naar Erevan gingen, en u voegt er aan toe dat uw zoon toen moest terugkeren omwille van zijn werk. Uw zoon daarentegen stelt (CGVS Vahe p. 2) dat hij tijdens deze protestacties wel bleef overnachten op het Vrijheidsplein, met name in zijn wagen, en dat u niet altijd maar slechts enkele keren deelnam aan deze protestacties.

Deze tegenstrijdigheden in jullie verklaringen betreffen essentiële elementen in jullie feitenrelaas waardoor de geloofwaardigheid ervan reeds op zwaarwichtige wijze wordt ondermijnd.

Ter ondersteuning van jullie asielrelaas leggen uw vrouw en kinderen een brief van de partij JUK voor. Hieromtrent verklaart uw zoon (CGVS Vahe p. 1) dat deze brief aantoonde dat hij lid is van JUK en deelgenomen heeft aan partijactiviteiten in het kader van de presidentsverkiezingen van 19/02/2008. Toen ik uw zoon vroeg om deze brief voor te lezen stelde hij tot zijn eigen verbazing vast (CGVS Vahe p. 3) dat er wordt vermeld dat hij voor de partij JUK optrad als vertrouwenspersoon tijdens lokale verkiezingen, hetgeen niet te rijmen valt met zijn eerdere verklaringen (CGVS Vahe p.1) als zou hij buiten de presidentsverkiezingen nooit bij andere verkiezingen betrokken zijn geweest. Na confrontatie herhaalde uw zoon (CGVS Vahe p. 3-4) dat hij nooit de functie van vertrouwenspersoon heeft bekleed maar kon hij geen verklaring geven waarom dit in deze brief van JUK zo wordt gesteld. Uw dochter verklaart (CGVS Anna p. 1) omtrent haar brief van JUK dat hierin wordt vermeld dat zij ontslagen is, hetgeen echter niet blijkt uit deze brief. Ook in haar brief wordt vermeld dat zij voor de partij JUK optrad als vertrouwenspersoon tijdens lokale verkiezingen, hetgeen niet te rijmen valt met haar verklaring (CGVS Anna p. 1) dat zij nooit tijdens verkiezingen heeft opgetreden als vertrouwenspersoon.

Uw vrouw verklaart (CGVS vrouw p. 1) dat haar brief van JUK louter aantoont dat zij lid is van deze partij. Ook uw vrouw werd geconfronteerd met de vermelding in deze brief dat zij tijdens lokale verkiezingen optrad als vertrouwenspersoon. Aanvankelijk kon uw vrouw de betekenis hiervan niet duiden maar kort hierna stelde zij (CGVS vrouw p. 2-3) dat ze actief betrokken was bij lokale verkiezingen en toen optrad als waarnemer, hetgeen niet enkel niet te rijmen valt met de inhoud van deze brief maar ook met de eerdere verklaringen van uw vrouw (CGVS vrouw p. 1) dat zij buiten de presidentsverkiezingen van 2008 nooit betrokken was bij andere verkiezingen en haar uitdrukkelijke bewering dat zij tijdens lokale verkiezingen nooit een functie als waarnemer heeft bekleed (CGVS vrouw p.1).

Aangezien zowel uw vrouw als uw zoon als uw dochter verklaringen afleggen die niet in overeenstemming te brengen zijn met de inhoud van de respectievelijke brieven van JUK die zij neerleggen, kan er geen waarde worden gehecht aan deze brieven van JUK. Overigens tonen deze brieven van JUK niet aan dat jullie problemen zouden hebben gekend omwille van jullie beweerd politieke engagement.

Verder moet worden opgemerkt dat alhoewel u en uw zoon stellen (CGVS p. 1-3; CGVS Vahe p. 2) dat jullie werden vervolgd door de Armeense autoriteiten omwille van jullie politieke activiteiten, uw zoon weinig kennis hieromtrent vertoont. Zo valt de verklaring van uw zoon (CGVS Vahe p. 1) dat Manuk Gasparyan, de voorzitter van JUK, nooit zetelde in het parlement niet te rijmen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan jullie administratief dossier werd toegevoegd. Evenmin valt de verklaring van uw zoon (CGVS Vahe p. 1) dat de kiezer tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 op twee stembrieven - één stem op een partij, één stem op een presidentskandidaat - zijn keuze moest aanduiden, in overeenstemming te brengen met bovenvermelde informatie. Uw zoon stelde verder (CGVS Vahe p. 1-2) dat hij tijdens deze verkiezingen van 19/02/2008 stemde voor het ANC (Armenian National Congress) dit terwijl uit de informatie voorhanden op het op het Commissariaat-generaal blijkt dat deze partij toen nog niet was opgericht. Een dergelijk manifest gebrek aan kennis ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over het beweerd politieke engagement van uw zoon en aldus eveneens de problemen die hij hierdoor zou ondervonden hebben.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen en deze van uw zoon inzake jullie vluchtroute van Georgië naar België. U verklaart (CGVS p. 3) dat jullie Georgië, via de haven in Poti, verlieten per boot maar u weet niet naar welke haven jullie reisden en stelt dat de passeur alles regelde. U stelt dat jullie vanuit deze haven in een wagen naar België reisden. U weet niet door welke landen jullie reisden en weet niet hoe jullie de grens- en douanecontroles passeerden. U stelt dat jullie onderweg wel werden gecontroleerd maar dat er geen persoonlijke controles plaatsvonden. U weet niet welke documenten werden gebruikt om de Europese Unie / Schengenruimte binnen te reizen. U denkt dat er een vals paspoort werd gebruikt maar u weet niet welke identiteit of staatsburgerschap u volgens dit paspoort droeg. U weet evenmin of er een visum was aangebracht in dit paspoort. Uw zoon Vahe (CGVS Vahe p. 3) stelt dat er tijdens jullie vlucht van Georgië naar België geen controles plaatsvonden en kon niet zeggen door welke landen noch met welke documenten jullie reisden. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u en uw zoon geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten hoe jullie de grenscontroles passeerden en niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort die werd gebruikt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw zoon jullie Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat jullie relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en

dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name iemand die betrokken was bij de evenementen van 1 maart 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte en rijbewijs bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De brief van de partij JUK werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag verbindt aan deze van zijn vader K.G. Verzoeker voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als zijn vader.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 54 680 van 20 januari 2011 aan de vader van verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Betreffende de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing voert hij aan dat de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen, en die van zijn gezin te wijten zijn aan de traumatische ervaringen die zij beleefd hebben. Voorts bevestigt verzoeker dat hij vanaf de tweede dag van de verkiezingen 10 dagen lang deelnam aan protestacties. Betreffende de reisweg bevestigt verzoeker dat alles werd geregeld door de passeur. Tot slot betoogt verzoeker dat er erg veel druk werd uitgeoefend op opposanten en dat personen die betrokken waren bij de evenementen van 1 maart 2008 zich, omwille van de uitgeoefende druk, kunnen beroepen op de Conventie van Genève.

2.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 23 juni 2010: “Armenië, Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan”, stuk 15 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009.

Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

Verzoeker verwijst naar een onderdeel van voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, doch hij weerlegt de ondubbelzinnige eindconclusie waaruit blijkt dat hij alsook zijn familie geen enkele vorm van vervolging dienen te vrezen, niet. Hij brengt geen enkele indicatie bij waaruit zou blijken dat deze informatie niet correct zou zijn, noch dat hij gezocht wordt in zijn land van herkomst.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.3. Verzoeker vraagt niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin geeft hij aan op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn. In het licht van de hiervoor beschreven actuele situatie in Armenië toont hij niet aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoeker niet aannemelijk dat hij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER